

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

16. Dies Aprilis. Nihil habet natura humana, calumniatrice linguá deterius.
Nicetas in Manual. Commentar. num. lib. 3.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

16. DIES APRILIS.

Nihil habet natura humana, calumnia-
trice lingua deterius. *Nicetas in Manual.*
Commentar. num. lib. 3.

Calum-
nia. I.

Non tantum interiùs judiciis
malignis, sed & exteriùs ver-
bis acerbis aliena fama vio-
latur. Porro peccata externa,
quibus jus ad illam infringitur, possunt esse aut con-
tra famam tantum, aut contra Honorem tantum, aut
contra utrumq; inter quæ ingens est discrimen. Gra-
viorem enim esse injuriam, quâ fama læditur, quàm
eâ qua Honor impetitur, constat ex eo, quod revera
fama est majus bonum, quàm Honor, & famæ viola-
tione acerbior aculeus infigitur. Inter has injurias te-
net principatum, infamatio per falsi criminis impa-
ctionem, quæ Calumnia propriè dicitur, omniumq;
acerrimè pungit: cujus malitia explorata est ex ho-
dierna tessera. Ea est calumniatoris natura, in cri-
men vocare omnia, probare nihil. Si boni quid-
piam de altero audierit, silet, & est Areopagita ta-
citurnior: si malum aliquid arripuerit, Iliadem
ex eo, & Odysseam facit. Quorum multa neque
audiverit, neque sublegerit, sed finxerit, & con-
texuerit: eaque sutoribus, & sartoribus, & ton-
soribus deblaterando inculcat. Hinc accedit e-
vulgatio alieni probri, veri quidem, sed tamen
latentis. Quamdiu probrum est occultum, per-
stat

stat in altero jus famæ, quod violant quicumque apud eos, quos ex officio, aliave idonea causa non interest commone fieri, occultam maculam, publicam faciunt.

II. Id naturæ corruptæ vitio est omnibus insitum, ut gaudeat quis clanculum, cum plenas suspitione criminationes audit. Ita enim aures calumniis suaviter titillantur, ac si pennis confricarentur. Quid porro est facilius, quam in hac arena vincere, ubi nemo repugnat, nec vim repullat: sed qui audit, ultro se dedit; qui verò accusatur, insidiarum est ignarus. Certe is, cujus vita inimicorum, ac Sycophantarum libidini est exposita, ille in vita ipsâ quodammodo caret vitâ. Calumniis autem non modò privati aliqui homines, sed integræ subvertæ sunt familiæ, & civitates funditus perditæ: Patrum in liberos, fratrum in germanos: liberorum in Parentes, amantium in amatos, furor est excitatus. Quapropter illud in confesso est, non posse unquam calumniatorem, esse virum bonum: quomodo erit bonus, tot auctor malorum? Nam bonorum est virorum, eò quod amicis benefaciunt, non eò quod inimicos criminantur bene audire. Deinde quem fugit, nullam ex multis, quæ apud homines vigent, deteriorem inveniri posse injuriam, quam indicta causa reum condemnare, juxta illud Poetæ: *Ne litem dirimas, quin primum audieris ambos.* Quod tamen molitur calumniator, qui quem accusat, audientis iræ indefensum subjicit, & accusatione clancularia defensionem invertit.

III. Tu verò, si te velis palam proderè germanum Christi discipulum, hæc sit tua jugis occupatio, in omnibus operibus tuis, etiam bonis, te accusare, &

Aprilis.

Tessera.

289

in operibus alienis, etiam malis, alios excusare. Si amares Deum, & ejus immensam bonitatem, omnes propter Bonitatem amares: amares bonos, quia boni sunt, & ideò amore digni: amares malos, quia boni esse possunt. Non tantum ob pretium admirandum est aliquod artificium, sed & materiam ex qua fieri potest. Ex malis fiunt boni: non oportet igitur illos odisse, vel calumniis incessere. Si Bonitatem Dei amares in Deo, velles, ut omnes amarent Deum, & ad hoc omnem operam tuam conferres. Diverfus est zelus amoris humani, & Divini: Bonitas humana exiguis circumscripta est cancellis, & non sufficit omnibus, nec potest satisfacere multis, quin singulis minus respondeat: ideò zelus hominum est, ne alii ament, quod quisque diligit. At quia Bonitas Dei est infinita, & plus quàm deficiens omnibus: & amor noster limitatus, & tantæ Bonitati nequeat satisfacere, ideò zelus Divinus est, ut cæteri etiam ament illum, & approbent nostrum amorem, & coadjutores sint, ut solvant, & magis satisfaciant Bonitati, quam æquare non possumus ullo amore. Imprudenter, imò impudenter amas Deum, nisi velis, ut omnes ament eum: nam debes amare plus quàm te, te autem, cum pessimus sis, vis, ut omnes ament, cur optimo Deo minus desideras? Quantum abest ab hac charitate calumniator, qui est fratrum suorum iniquus accusator. Sed hoc sit tibi, qui pateris calumnias in solatium:

Non quis vis sordet, quem dente calumnia mordet.

T

17. DIES